

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Talan väckt den 19 juli 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-387/11)

(2011/C 305/04)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: W. Mölls och C. Soulay)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 49 och 63 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artiklarna 31 och 40 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, genom att bibehålla olika regler för beskattning av belgiska investmentbolags kapitalinkomster och beskattning av utländska investmentbolags kapitalinkomster, och
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan kritiserar kommissionen skillnaden i behandling mellan investmentbolag med hemvist i landet och investmentbolag som saknar hemvist i landet vad avser beskattning av kapitalinkomster. Till skillnad från investmentbolag med hemvist i landet har nämligen investmentbolag som saknar hemvist i landet och som inte har ett fast driftställe på det nationella territoriet inte möjlighet att återkräva den förskotts-skatt som betalats på kapitalinkomster. Denna diskriminering är oförenlig med bestämmelserna i fördraget om etableringsfrihet, eftersom den gör det mindre attraktivt att bilda investmentbolag som saknar hemvist i landet, och med bestämmelserna i fördraget om fri rörlighet för kapital, eftersom finansiering av ett belgiskt bolag genom ett utländskt investmentbolag är kostsammare än om finansieringen sker genom ett belgiskt investmentbolag.

Kommissionen tillbakavisar dessutom de belgiska myndigheternas grunder. De belgiska myndigheterna har inte påvisat några objektiva omständigheter på grundval av vilka det kan fastställas att situationen för investmentbolag med hemvist i landet skiljer sig från den för investmentbolag som saknar hemvist i landet på ett sätt som är relevant med avseende på deras skattemässiga status. Det aktuella skattesystemet har inte heller något samband med den välvägd fördelningen av beskattningsrätten mellan de berörda staterna. En medlemsstat kan i vilket fall inte åberopa en bilateral konvention för att befria sig från de skyldigheter som åligger den enligt fördraget. Vad slutligen beträffar den påstådda risken för att investmentbolag som saknar hemvist i landet gör sig skyldiga till skattebedrägeri, kan de belgiska myndigheterna, som grund för att inte tillämpa de friheter som garanteras i fördraget, inte åberopa hinder för skattekontroll som följer av bestämmelser som Belgien själv antagit.

Talan väckt den 25 juli 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-391/11)

(2011/C 305/05)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Patakia och A. Marghelis)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om utjänta fordon⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 2.1, 2.3, 5.1, 5.2 och 5.4 i direktivet.